

TÁBOR RADOST 2011

Středisko Radost připravuje pro sezónu 2011 letní tábory, kterých se může zúčastnit na 380 dětí. Tábor Radost se bude, dá-li Bůh, konat již po čtyřiačtyřicáté!

Připravujeme program pro dvě věkové kategorie dětí: týdenní tábor Jitřenka je pro děti od 6 do 8 let; 1., 2. a 3. běh Tábora Radost je patnáctidenní a je určen dětem nad uvedenou věkovou hranici, do 15 let. Výjimečně se tábora mohou zúčastnit i starší, a to po dohodě. Přihlašování je otevřeno od února. Všechny běhy jsou smíšené, tedy pro chlapce i pro děvčata.

Kde?

Na osvědčeném místě v Orlických horách, na samotě Amerika v obci Klášterec nad Orlicí. Středisko Radost vlastní táborovou základnu, kolem které každý rok vyroste přes 70 podsadových stánů. Stan pro dva je vybaven postelemi s matracemi a polštářky, skříňkou, poličkami na kufry a boty a podlážkou. Základna nabízí komfort, jako jsou krytá jídelna, moderní sociální zařízení, zázemí pro každodenní sprchování v teplé vodě, kryté prostory pro aktivity v případě nepřízně počasí, moderně zařízená táborová kuchyně. Krom toho nabízí, spolu s malými základna chatkami pro personál, ubytovací kapacitou cca 120 osob v případě deštivého počasí. Pro duchovní program je stále k dispozici kaple.

To vše uprostřed nádherné přírody chráněné krajinné oblasti Orlické hory. Poblíž tábora protéká romantickým údolím řeka Divoká Orlice, která v místě Zemské brány opouští státní hranici s Polskem a vtéká do vnitrozemí. Pro osvěžení v horkých dnech je možné mimo Divokou Orlici zavítat i na nedalekou Pastvinskou přehradu či do aquaparku v Žamberku

Termíny

---

1. běh tábora

od soboty 2. 7. do soboty 16. 7

---

2. běh tábora

od soboty 16. 7. do soboty 30. 7.

---

3. běh tábora

od soboty 30. 7. do soboty 13. 8.

---

4. běh – tábor Jitřenka

od soboty 13. 8. do soboty 20. 8.

Program tábora

Program je utvářen tak, aby rozvíjel tělesnou kondici dětí, otužilost, samostatnost, schopnost uplatnit se v týmu, ale i duševní a duchovní složku jejich osobnosti. Tábor je vystavěn na křesťanských hodnotách a duchovní program je jeho součástí. Jitřenka je organizována oddílovým způsobem, děti na „velkých“ bězích jsou rozděleny do družin vedených rádcem nebo rádkyní. Během tábora připravujeme každý den internetové zpravodajství slovem i obrazem. Pro představu můžete vyhledat na www.taborradost.cz fotky a články z předchozích táborů.

Vedení tábora

Táboroví vedoucí většinou sami v dětství jezdili na náš tábor. Tábor Radost využívá rádcovského systému vedení družin. Děti tak postupně dorůstají do odpovědnosti a schopnosti vést mladší. Vedení krom rádců tvoří praktikanti, instruktoři a vedoucí. Za každý běh je

odpovědný jeden hlavní vedoucí.

Adepti vedení jsou pečlivě vybíráni; je kladen důraz na jejich charakterové vlastnosti a bezúhonnost. Středisko Radost speciálně pro vedoucí pořádá každoročně dvě formační školení, vybrané vedoucí vysílá též na školení jiných organizací uznaných ministerstvem školství.

O zajišťování služby zdravotníka, závozníka a kuchařek tradičně žádáme osoby z okruhu přátel Radosti nebo rodiče s patřičnou odborností či schopnostmi. Jsme vděční za každou nabídnutou pomoc.

Cena a další informace

Cena čtrnáctidenního běhu je 3200 Kč, cena týdenního běhu je 1750 Kč. V případě více dětí z jedné rodiny nabízíme v roce 2011 slevu – viz kalkulátor na <http://www.taborradost.cz/kalkulator.html>. Ozvěte se, pokud máte problém uhradit cenu naráz nebo tak neovládnete učinit ve stanoveném termínu. Bezprostředně před nástupem na tábor zasíláme tzv. nástupní list.

Jak se přihlásit na tábor?

Podmínkou účasti na táboře je řádná přihláška. Ve výsledku má papírovou podobu s podpisy rodičů a lékařským potvrzením. Přihlašování na tábor 2011 se otevírá v lednu – elektronické a předběžné. V únoru budou rozeslány papírové přihlášky těm z účastníků tábora 2010, kteří si podklady pro přihlášku neovládli vystavit elektronicky. Těm, kdo s námi chtějí jet poprvé, doporučujeme napsat si co nejdříve o přihlášku na tabory@taborradost.cz, nebo ještě lépe projevit svůj zájem zasláním předběžné přihlášky z webu www.taborradost.cz (<http://www.taborradost.cz/eprihlase-ni-na-tabor-poprve.html>).

Pro vyřizování přihláškové agendy je vyhrazeno telefonní číslo 733 741 741.

Zvláště při sestavování družin táborníků či při umisťování dětí do stanů oceníme, pokud máme o dítěti i další než jen povinné údaje. Pokud chcete, uveďte na přihlášku nebo mailem základní informace o povaze dítěte a případných specifikách, zda má na táboře příbuzné apod.

Rodiny

Koncem prázdnin patří již tradičně tábořiště Rodinám. S nápadem jezdit na místo svého tábora i po svatbě a narození dětí přišli sami rodiče – bývalí táborníci. Program klasického táborového dne uzpůsobují svým možnostem, vytvářejí živé společenství a prostředí, ve kterém se mohou rekreovat jak rodiče, tak i děti. Pro organizátory je potěšující a zároveň i zavazující skutečnost, že zájem o tuto akci každoročně převyšuje možnou kapacitu objektu.

V roce 2011 proběhnou Rodiny v termínech 21.–25. srpna a 25. – 30. srpna. Kontakt pro Rodiny: Tomáš Holík, rodiny@taborradost.cz.

Na tábor i během roku

Během celého školního roku můžete s vrstevníky a přáteli z Radosti trávit čas na víkendových, prázdninových nebo kratších setkáních v Orlických horách i jinde. O plánovaných akcích informujeme na www.taborradost.cz, termíny společných setkání na Americe najdete také na str. xy.

ADRESÁŘ

Středisko Radost, občanské sdružení

Mrkosova 20, 615 00 Brno
setkani@taborradost.cz

Táborová základna

Tábor Radost
Samota Amerika R 25
561 82 Klášterec nad Orlicí
Tel. 465 637 314

Přihlašování na tábor

tabory@taborradost.cz
Tel. 733 741 741 – pro agendu přihlášek
www.taborradost.cz

Duchovní vedení

Otec Tišek – P. František Fráňa

Tel. 543 240 603, 604 285 020
otisek@volny.cz
otisek@taborradost.cz

Otec Martin – P. Martin Holík

Tel. 605 432 100, 511 118 851 (Proglas),
511 118 896 (Amerika)
omartin@taborradost.cz

Táboroví vedoucí

Svišť – Jiří Dobrovolný

jiri.dobrovolny@pdcon.cz

Štěpán Janoušek

Tel. 736 510 846, asistent@taborradost.cz

Fanda Janoušek

fanda.j@email.cz

Woyta – Vojtěch Drápal

v.drupal@email.cz

Jirka Matyska

j.matyska@seznam.cz

Kubíkula – Jakub Hordějčuk

Tel. 602 233 758, jakub.hordejcuk@tiscalii.cz

Jan Šidlo

Tel. 605 328 878, iohanuss@seznam.cz

David Pola

davidpola@seznam.cz

Peťa – Petr Vojtek

vojtek.petr@gmail.com

Josef Rolf a Blanka Fišerovi

Tel. 604 942 399, rolf.fiser@worldonline.cz

Mariana – Marie Lukasová

marie.lukas@volny.cz

Maruška Ondračková

beruskamaruska@centrum.cz

Bety – Eliška Škrobova

bety-eli@seznam.cz

Alka – Michaela Valoušková

valouskova.alka@seznam.cz

PÁR ŘÁDEK Z TÁBORA

Jaké to bude, když pojedu na Tábor Radost?

Letos je to již po sedmé, co zdolávám ten nejkrásnější (a nejnáročnější) kopec na světě, s tím, že mě čeká patnáct krásných dní druhého běhu tábora, novky nezapomenutelných zážitků, desítky nových přátel. Ptáte se, kam že to vlastně jdu?

Kdo hádá TÁBOR RADOST, hádá správně. Je to neuvěřitelné, že mi chalupa v Orlických horách s pěknou řádkou stanů a velkou loukou tolik přirostla k srdci. Navzdory studené tůňce, kterou denně po ranní rozcvičce okoušíme, kondičkám, které nám každý den po svačině ničí naše tělo a nočním hlídkám, jež testují naši statečnost, se sem vracím i několikrát za rok, stále znovu a znovu s velkou radostí a nadšením, že jsem zase doma. („Radost je tábor náš, toť druhý domov tvůj...“)

Kdo zažil, ten mi porozumí. Ostatní asi nechápou, co nás sem každý rok táhne. Je to bratrská láska, co tu mezi námi je. Pojí nás láska k táboru, všemu, co se tu děje a dělá, ale hlavním spojením je naše víra a láska k našemu Pánu. Nebýt Něj, nikdy se na táboře nepotkáme, a za to mu den co den děkujeme a radujeme se s Ním.

A konečně poslední zatáčka a pohled na bílé stanové celty a na spoustu kamarádů, kteří sem přijeli užít si nastávající dny. Zvláště ti, kteří přijeli poprvé, očekávají, jestli se jich někdo ujme. To je na nás rádcích a vedoucích, aby děti hned úplně od začátku až do konce cítily bratrskou lásku. Když ji budou dostávat, rády ji také budou rozdávat. Tak hurá do toho, ať je letošní tábor plný lásky a radosti!

Papája (16 let)

Začátek tábora

Dnes jsme přijeli a vzápětí nás uvítala Mariana s otcem Tiškem a zařadili nás do skupinek. Naše rádkyně Lída nám ukázala naše stany. Já spím s docela sympatickou dívkou. Dali jsme si zavazadla do stanů a hurá na nástup. Na nástupu jsme se seznámili s tím nejzákladnějším. Pak jsme se šli vybalovat. Když jsme byli alespoň částečně vybalení, šli jsme se pomodlit Anděl Páně. Po modlitbě jsme odešli na oběd (byl moc dobrý). Po obědě byl polední klid, avšak po poledním klidu jsme se seznámili s okolím. Když jsme všechno poznali, šli jsme do Piškvorek. Vysvětlovali nám táborový řád a průběh táborového dne.

Když jsme se se vším seznámili, přišel svatý Václav a jeho bratr Boleslav. Zavedli nás na louku a hráli jsme hry. Dostali jsme táborový zápisník a šlo se na svačinu. Po svačině byla naše první kondička. Ten, kdo doběhl z Malé Ameriky, mohl jít do sprchy.

Měli jsme volno. Když skončilo, byla mše svatá a pak večeře. A po večeři jsme měli první táborový oheň v Jerichu. Zpívali jsme moc krásné písně. Zrovna mé oblíbené. Byl to moc krásný, ale trochu náročný den.

Anička (10 let)

Různé atrakce

V dopoledním programu byly děti rozděleny do tří skupin. Jedna pilně trénovala kroky a otočky country tanců, druhá hrála hru v lese (stavění kostelů) a třetí měla možnost vyzkoušet si tzv. bungee jumping.

Ne, nebojte se. Tady v okolí není žádný pořádný most, ze kterého by se dalo skákat na

gumě. Tady máme speciální americkou verzi. Základní rozdíl tkví v tom, že človíček visící na laně neletí nejdříve dolů, ale nahoru. Zkrátka, pár silných kluků jej vytáhne na pružném laně, připevněném jedním koncem na pořádný strom, co nejvýš a pak jej trošku pohoupá. Někteří táborníci očekávali let do oblak s nadšením, jiní se trošku báli, ale nakonec si tuto kratochvíli také řádně vychutnali. Ale našli se i takoví, kteří všem dokola vykládali, jaká je to hračka, ale až na ně přišla řada, pořádně se jim rozklepaly zuby. Nejkrásnější na tom je vidět svět z výšky. Prohlédnout si celé tábořiště a okolní krajinu z výšky jako ptáci. Létání je prý úžasný pocit a všichni si aspoň tuto „náhražku“ pochvalovali.

Opoledne se táborníci snažili nasbírat co nejvíc klasů (táborové bodování) při získávání orlich pírek. A večer se všichni sešli v Jerichu k dalšímu, tentokrát třetímu táborovému ohni, přičemž některé družinky předvedly své scénky. Prostor byl i pro vyprávění a známé i neznámé písničky ze Zlatáku.

praktikantka Emy

Výlet na koloběžkách

Dnes o družinovém volnu jsme se (družinka muflonů) domluvili, že se projedeme na koloběžkách. Vybrali jsme si helmy a ty nejlepší koloběžky a vyrazili jsme.

Ne, nemyslete si, že radostácké koloběžky jsou jen dvě kola, prkýnko, říditka a jinak nic. Tady se jedná o teréni stroje s přední a zadní brzdou, pneumatikami a některé mají dokonce sedátko. Vzali jsme to kolem holčičích tůněk pěkně z kopečka až na rozcestí, potom do kopečka k dolnímu táboru. Tam jsme si dali malou přestávku. Řešili jsme, kolik kilometrů jsme asi mohli ujet. Trošku jsme se kvůli tomu pohádali, načež Šarbel ukončil debatu a pokračovali jsme v cestě. Jeli jsme pomalu, abychom se nesrazili s chodci na cestě.

čovali jsme v cestě. Jeli jsme pomalu, abychom se nesrazili s chodci na cestě.

Tímto pomalým tempem jsme dorazili k Pašerajdě. Tady jsme opět zastavili a trochu si odpočinuli. Máčeli jsme si nohy ve vodě a házelili žabky. Následoval nejtěžší úsek cesty, kopec od Orlice. Tam se nedalo jet, a tak jsme koloběžky museli táhnout vedle sebe. Za kopcem už to bylo jednoduché – z mírného kopečka až do tábora. Tam jsme vrátili své oře a odebrali se na svačinu. Celé naší družince se výlet moc líbil. A věřím, že koloběžkám taky.

Vojta (13)

Celotáborový výlet

Ve středu jsme se vydali na celodenní výlet na nedalekou přehradu v Pastvinách. Ranní zakaboněné počasí příliš nenasvědčovalo tomu, že bychom se měli koupat a plavit ve sluncem ozářené přehradě, nicméně plavky společně s dobrou náladou jsme si do batůžků nezapomněli přibalit.

Každá družinka „vyfasovala“ svačinky, lékárničku, dvě reflexní vesty a v GPS navigaci nahanou trasu cesty, jíž se měla vydat. Během cesty do Pastvin jednotlivé družiny ukryvaly tzv. „kešky.“ Pro nezasevěčené: keškou rozumějte ukrytí zprávy (informace, pokladu) na libovolné místo a zaznamenání geografických souřadnic v GPS navigaci. „Džípíesky“ si na zpáteční cestě družinky mezi sebou vyměnily, podle souřadnic se pokusily najít přichystaný úkol a dle svých možností jej splnit. A nemyslete si, nebyly to ledajaké úkoly. Překypovaly originalitou a smyslem pro legraci. Nu jen považte: zpívání písničky Tři čuníci a k tomu příhodná chůze v řadě za sebou až do tábora, provést krátký rozhovor a společné foto s některým chalupářem, atd.

Na pláž se zdařilo dorazit všem družinám ještě před polednem a po svačině a krátkém odpočinku se táborníci postupně vystřídali v plavbě na lodičkách, kdy si zdatně zaveslovali i naši nejmenší. Nakonec se i většina z nás odvážila do vody, která nebyla ani příliš studená, ale naopak příjemná jako samet. Oblačná obloha se postupně začala protrhávat, a tak nám na vodní hrátky k velké radosti i vysvitlo sluníčko. Příjemně vlažné voděnce tak neunikl ani náš hlavní vedoucí Jirka, s jehož argumentem o zapomenutých plavkách se táborníci nespokojili a pod jejich převahou (ne)rád do přehrady skočil oblečen. A ti, kteří zrovna zůstali na břehu, hráli badminton či si házeli s létajícími talíři.

Během zpáteční cesty se družinky kromě plnění nalezených úkolů modlily růženec a vymýšlely a nacvičovaly na melodie známých písniček krátká pojednání o prožitém dni, která po příchodu do tábořiště zpěvnými hlásky přednesly natěšenému obecenstvu.

praktikantka, Švestá

Úsměvná příhoda

Naprosto opojným momentem je pro mne okamžik předcházející rannímu vstávání tady na táboře. Nemám na mysli jen to hluboké ticho, do kterého sem tam zazní ptačí trylky, ale i onu zvláštní atmosféru, která se vznáší všude kolem. Je to taková směsice napětí, vzrušení a očekávání událostí, které se dají decentním úderem zvonku nemilosrdně do pohybu – a to ať už chcete, nebo ne.

Tak tomu bylo i dnes. Vše nasvědčovalo tomu, že tento táborový den bude jako každý jiný. Tuto myšlenku jsem ale velmi rychle zavrhl! Příčinou prvního rozvíření emocí mezi táborníky byla přinejmenším úsměvná situace, která nastala při mši svaté. Poklidně okuřování kadidlem se k pobavení všech přítomných rázem zvrhlo v hašení hořícího čehosi, při-

čemž opětovné snahy ministranta Velblouda o uhašení plamene jen napomohly jeho veselému skotačení vysoko nad víkem kadidelnice. V ten moment se v kostele rozzářily asi všechny tváře a dokonce naši duchovní pastýři museli (statečně) bojovat o vážnou tvář. Jejich snahy bylo ale marné a nakonec zvítězily emoce. Celý kostel propukl v smích a oheň byl neobvyklým Vejbloudem zažehnán.

praktikant Sam

Olympiáda

Olympijský den začal jako každý jiný, jen při prohlídce stanů na nás nebyli vedoucí tak přísní. Mše svatá byla velmi slavnostní. Při přinášení darů děti kněží nepředávaly jen chléb a víno, ale i různé sportovní náčiní. Táborníci, kteří jsou zde poprvé, si mohli myslet, co to je za zvyky tahat do kostela např. švihadlo nebo štafetový kolík, ale ti ostřílení věděli, že tento akt je připomínkou, že i radost ze sportu jsme dostali od Pána.

Úplné zahájení olympijských her však proběhlo až na nástupu, kde při hraní olympijské hymny přiběhl běžec s pochodní a zapálil olympijský oheň. Následoval olympijský slib a slavnostní defilé po hlavním stanovém náměstí. Leotošní Olympijské hry mohly začít.

Byli jsme rozděleni do čtyř skupin: starší dívky, mladší dívky a starší a mladší kluci. Následovaly klasické disciplíny jako skok do dálky, sprint nebo vrh koulí, ale i pro klasické olympijské hry neobvyklé, jako třeba skákání přes švihadlo a běh do svahu. Soupeřily mezi sebou i celé družiny, a to ve štafetě. Celý den bylo poměrně chladno, ale zahřívala nás touha po vítězství.

Celé olympijské zápolení vyvrcholilo poslední disciplínou: maratonským během. Musím se přiznat, že jsem měla docela strach jako všichni ostatní, ale stejně jako všichni ostatní jsem doběhla v pořádku a nikomu se nic nestalo.

Večerní nástup byl neobvykle dlouhý, protože se vyhlašovaly výsledky jednotlivých disciplín. Nikdo ale nezůstal smutný z toho, že nevyhrál, protože přece není důležité vyhrát, ale zúčastnit se. Olympijským hrám třikrát ALELUJA! ALELUJA! ALELUJA!

Gabča (14)

Návštěva otce Stanislava Krátkého

Tak tedy otec Stanislav nás dnes ráno uvítal jako vždy – sršela z něj energie, optimismus, radost a za tím vším snad i všichni táboroví nováčci pocítili životní moudrost a poznání. Děti měly příležitost pohovořit s ním na všeliká témata. Krom tradičních jazykozpytných, kdy s námi zkoušel hovořit v latině, hebrejštině a němčině, ale nezapomněl vyzdvihnout krásu a jedinečnost češtiny, došlo i na témata neotřelá, jako je hudba, její interpretace a přednes, či stručný exkurz do tematiky francouzského odboje v průběhu druhé světové války.

Kdo zná otce Stanislava, jistě si v duchu říká, došlo na superboby? Rozhodně ano! Děti soutěžily ve vyhledávání úryvků z Písma a vcelku se jim dařilo. S drobounkou nápovědou vyhledávaly citace podle pouhého jediného slova. Musela jsem si v duchu s otcem říci: „Vy jste tedy jedineční.“ Ale myslím, že tématem dne se stala orlice.

Orlice na štítu svatého Václava dala otci Stanislavovi rozvinout téma symboliky orlice pro křesťana. I malé děti musely porozumět přírodovědnému výkladu, kdy jsme se dozvěděli, jak se orlice stará o své mladé a jak je učí létat. Z živého obrazu orlice kdesi vysoko nad štíty hor nás otec Stanislav přenesl ke třem motivům, které si můžeme s orlicí spojit – křesťan radostně dává a slouží. A již ve vysokém stupni abstrakce jsme si zkusili zapama-

tovat, že orlice nám dává příklad vyššího pokladu, vyššího prvenství a vyšší radosti. Možná se na konci tohoto sáhodlouhého popisu divíte, jak jsme to mohli všechno vstřebat. Inu, jak praví otec Stanislav: „Hlavu máme na učení, nejen na účes.“ A během svého povídání nám to pomohl pochopit.

vedoucí Bětka

